

vil give køb på dansk indflydelse for at få det. Det synes jeg er interessant at notere sig.

Men det, som hr. Rasmus Prehn jo ikke svarer på, er: Hvordan hænger det sammen med, at man nu hæver spærregrensen for danske partier? De skal altså have omkring 8 pct. af stemmerne for at blive valgt ind i Europa-Parlamentet mod før 7 pct. af stemmerne. Er det demokratisk fornuftigt? Og hvordan hænger det sammen med, at Europarådet, som Socialdemokraterne støtter varmt, har kritiseret Rusland for at hæve spærregrensen til 7 pct. og har kritiseret Tyrkiet for at have en høj spærregrense? Nu får vi jo rent faktisk, når vi taler om valg til Europa-Parlamentet, en højere spærregrense, end man har i Rusland. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Rasmus Prehn (S):

Lad mig endnu en gang understrege, at det, som jeg siger her, er i naturlig forlængelse af, at man får en udvidelse, og man får så færre medlemmer pr. land. Man kan så diskutere, som jeg sagde til at starte med, om ikke man i virkeligheden får endnu mere indflydelse, når det rent faktisk er et større samarbejde, man har med at gøre.

Så er der spørgsmålet om spærregrensen. Det er jo ikke helt at sidestille med en spærregrenseproblematik, men det er da klart, at det kan være en længere diskussion værd. Som Vinstres ordfører også var inde på, har vi det også sådan i Socialdemokratiet, at den slags debatter tager vi meget gerne, men jeg tror, at vi skal bruge meget længere tid til en debat om sådan et EU-spørgsmål, end vi gør i forbindelse med et lille teknisk lovforslag, som handler om alt muligt andet; og ingen af os har haft nogen jordisk chance for at forberede os på, at Dansk Folkeparti var bevæbnet til tænderne med alle mulige EU-spørgsmål. Den diskussion tager vi på et andet tidspunkt, når det lige præcis er det, der er på dagsordenen, men ikke i forhold til det her lovforslag.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det her lovforslag blev jo oprindeligt behandlet tilbage i oktober måned, dog under et andet navn, men med nøjagtig det samme indhold, og på grund af folketingsvalget skal det så starte forfra.

For Dansk Folkeparti er holdningen sådan set den samme med hensyn til de enkelte punkter, som ligger i det her lovforslag. Det er sådan, at med det her lovforslags vedtagelse – hvis det bliver vedtaget – ændrer man Valgretsnavnet til at hedde Valgnævnet, og samtidig overfører man også spørgsmålet om godkendelse af nye partinavne og partidannelser til det her Valgnævnet.

For de tilfælde, hvor der er brug for assistance netop med hensyn til navne- og varemærkerettigheder, bliver der så tilknyttet en ekstra specialist, som skal rådgive det her Valgnævnet. Det kan vi fuldt ud tilslutte os.

Noget andet drejer sig om de ændrede godkendelsesperioder for, hvor lang tid en godkendelse er gældende; det ændres fra 2 år til 3 år, og det kan vi også sagtens tilslutte os. Vi synes faktisk, at det er positivt, at man nu gør det mere fleksibelt. Samtidig er der lagt op til en general stramning, når det drejer sig om at få forlænget et allerede givet partinavn, og det er sådan set ganske fornuftigt, for det tjener jo ikke noget formål, at vi skal opleve, at folk sådan bare for sjovs skyld vælger at stifte deres eget parti, får et fint brev fra Velfærdsministeriet op at hænge i deres lille fiskehandel, eller hvad de nu har, og så står og praler med at være blevet partijejer osv. Det virker lidt underligt, at man skal bruge tid på det.

Derfor er det vigtigt, at de folk, som søger om et partinavn og har brug for det – havde jeg nær sagt – også er nogle, der seriøst vil gå ind i arbejdet med at stifte et parti og selvfølgelig også at få partiet opstillingsberettiget til et kommende valg. På den måde får man sådan set sorteret fårene fra bukkene.

En anden ting, som er positiv, er selvfølgelig, som flere har nævnt før mig, at nogle af de personer, som af den ene eller den anden årsag er forhindret i at gå ned og stemme på deres normale afstemningssted – de er eksempelvis bosiddende i et krisecenter – er i stand til at afgive deres stemme, uden at de er i fare for f.eks. at skulle møde deres voldelige ægtemænd på det almindelige afstemningssted. Det er selvfølgelig